

Mishnah Keritot, chapter 5

משנה כריתות פרק ה

(1) The blood of slaughter of cattle, of animals and of birds either kosher or non-kosher species, or the blood of a stabbed animal or the blood of the animal whose esophagus and trachea were severed the blood of blood letting, the blood of arteries [which spurts and] with which the soul expires

א דם שחיטה בבהמה, בחיה, ובעופות, בין טמאים ובין טהורים דם נחירה, ודם עקור, ודם הקזה שהנפש יוצאה בו, חייבים עליו. דם הטחול, דם הלב, דם ביצים, דם דגים דם חגבים, דם התמצית, אין חייבין עליו. רבי יהודה מחייב בדם התמצית: ב רבי עקיבא מחייב על ספק מעילות אשם תלוי, וחכמים

[if he consumed the size of an olive of any of the above] he is liable [*karet*]. But the blood of the spleen, blood [in the flesh] of the heart, or blood found in eggs, or the blood of locusts, or secondary blood [which flows following the blood of the arteries] he is [liable for transgressing a prohibition but is] not liable [*karet* because the verse states: ["For ... its blood is tantamount to its soul for the soul of any flesh is its blood — all who eat it will be cut off" (Leviticus 17:14), thus only such blood which represents its life is liable]. Rabbi Yehudah maintains he is liable [*karet*] for [consuming] secondary blood.

(2) [If one benefitted from sanctified items he brings a guilt-offering for misappropriation and adds a fifth as a fine.] [Where there is a doubt as to whether he benefitted or not] Rabbi Akiva obligates a doubtful guilt-offering regarding a doubtful misappropriation while the Sages exempt [the verse states regarding a

רבנו עובדיה מברטנורא

א דם שחיטה. דם שחיטה. בין בבהמה, בין בחיה, בין בעופות, בין דם נחירה, בין דם עקור שנעקר הסימנים, וכן דם הקזה שהנפש יוצאה בו, ואיזהו דם שהנפש יוצאה בו, כל זמן שהוא מקלח דהיינו האמצעי, יצא ראשון שבתחלת ההקזה, ואחרון לאחר שכלה הדם ונתמעט, שהוא שותת בסמוך ואינו מקלח מרחוק שאין זה דם הנפש: חייבים עליו. אם אכל ממנו כזית חייב כרת: דם הלב. דם הנבלע בבשר הלב, והוא כשאר דם האברים שהוא בלאו, ואין חייבין עליו כרת. אבל דם הנמצא בחלל הלב, מבית השחיטה הוא בא, שהבהמה שואפת בעת שחיטה ומכנסת דם מבית השחיטה בחלל הלב, וחייבים עליו כרת אם יש בו כזית: דם ביצים. אית דמפרשי דם שבביצי הזכר בשור ואיל ותיש. ולי נראה, דם הנמצא בביצת תרנגולת: ודם התמצית. שמתמצה ונסחט ושותת כשיוצא, לשון ונמצה דמו (ויקרא א): אין חייבים עליו כרת. שאין כרת אלא בדם הנפש, דכתיב (שם יז) כי נפש כל בשר דמו הוא כל אוכליו יכרת. ופסק הלכה, דם הטחול והלב והכליות ודם התמצית הרי אלו באזהרה וכל דם לא תאכלו ולוקין עליהם ואין בהם (משום) כרת. ודם הנמצא בביצים, אסור מדברי סופרים. ודם שרצים אם אכל ממנו כזית, לוקה משום אוכל שרץ ולא משום אוכל דם. ודם דגים וחגבים טהורים, מותר לכתחלה, אבל צריך שיהיה בדם דגים, קשקשים, שיוכיח עליו שהוא דם דגים מפני

sin-offering: "If one ... commits a sin unintentionally violating one of the **מצוות** commandments" and the verse states further regarding a doubtful guilt-offering: "If a person sins by violating one of the **מצוות** commandments" thus linking the two to tell you that one is only liable to a doubtful guilt-offering where if there were no doubt he would be liable a sin-offering thus excluding a doubtful guilt-offering for misappropriation since he is not liable a sin-offering for certain misappropriation but is rather liable a guilt-offering]. Rabbi Akiva, however, admits that he does need to make [the one fifth] restitution until he becomes aware [of his misappropriation] at which time he must bring with it a definite guilt-offering. Rabbi Tarfon says: Why should he bring two guilt-offerings? Rather let him bring the amount misappropriated and the fifth and bring a guilt-offering worth two sela and he should say: If I committed a misappropriation here is my restitution and this is my guilt-offering and if there is a doubt let the money be a freewill offering and the guilt-offering a doubtful [guilt-offering] since that [offering] which is offered

for a known misappropriation is the same kind offered for a doubtful one.

(3) Rabbi Akiva said: Your words seem plausible in the case of a minor misappropriation, but if his doubt related to the misappropriation of a hundred *maneh* would it not be more advantageous for him to bring a guilt-offering for two sela rather than restore out of doubt the sum of a hundred *maneh*? Thus

רבנו עובדיה מברטנורא

מראית העין. ודם האדם אסור מדברי סופרים כשפירש מן האדם. ואין לוקין עליו: **ב ספק מעילות.** ספק נהנה מן ההקדש ספק לא נהנה: **וחכמים פוטרם.** דבחסאת כתיב (שם ד) מצות, ובאשם תלוי כתיב (שם ה) מצות, כל שחיביבן על שגגתו חטאת, חייבין על לא הודע שלו אשם תלוי. ונהנה מן ההקדש שאין חייבים על שגגתו חטאת אלא אשם ודאי, אין חייבין על לא הודע שלו אשם תלוי: **שאינו מביא את מעילתו.** אין צריך להביא הממון: **שתי אשמות.** שאם הודע לו שחטא אחר שהביא אשם תלוי, צריך להביא אשם ודאי: **יביא מעילה וחומשה.** קרן הממון שנסתפק לו אם נהנה ממנו, וחומשו: **בשתי סלעים.** איל הנקח בשתי סלעים, דכתיב (שם ח) בערבך כסף שקלים: **ואם ספק.** הכי קאמר, ואם בספיקו עומד לעולם יהיה באשם תלוי: **שממין שמביא על הודע מביא**

פוטרם. ומודה רבי עקיבא, שאין מביא את מעילתו, עד שתתודע לו, ויביא עמה אשם ודאי. אמר רבי טרפון, מה לזה מביא שתי אשמות, אלא יביא מעילה וחמשה, ויביא אשם בשני סלעים, ויאמר, אם ודאי מעילתי, זו מעילתי וזה אשמי. ואם ספק, המעות נדבה, ואשם תלוי, שממין שהוא מביא על הודע, מביא על לא הודע: **ג אמר לו רבי עקיבא,** נראים דבריד במעילה מעטה, הרי שפא על ידו ספק מעילה במאה מנה, לא יפה לו שיביא אשם בשתי סלעים ואל יביא ספק

Rabbi Akiva indeed agrees with Rabbi Tarfon in the case of a minor misappropriation. If a woman brought a sin-offering of a bird by reason of doubt and prior to its piercing it was discovered that there was a definite birth, she offers it as a certain [sin-offering] since that [sin-offering] which she offers in a case of certainty is the same as that she would offer in case of doubt.

(4) If there was a piece of non-consecrated flesh and consecrated flesh [in front of him] and he ate one and he does not know which one he ate

he is exempt [as the *halachah* follows the view of the Sages in Mishnah 2 above]. Rabbi Akiva obligates him to bring a doubtful guilt-offering (see above). If he eats the second one he brings an unconditional guilt-offering. If one ate the first and another ate the second, each of them is liable a doubtful guilt-offering, these are the words of Rabbi Akiva. Rabbi Shimon says: Both bring one guilt-offering [in partnership and each stipulates to the other: If I did not eat the consecrated flesh then I give you my share]. Rabbi Yose says: [One may not make conditions regarding offerings, thus] two may not bring one guilt-offering [and thus there would not be any liability according to the view of the Sages].

(5) If there was a piece of non-consecrated fat and a piece of *heilev* [in front of

רבנו עובדיה מברטנורא

על לא הודע. הלכך יכול להביא ולהתנות. והלכה כחכמים: ג חטאת העוף ספק. האשה שילדה ספק מין פטור ספק מין חיוב, מביאה כבש לעולה ומתנה אם מין חיוב יהא לחובה ואם מין פטור יהא לנדבה. אבל חטאת (העוף) מביאה בספק ואינה נאכלת, שמא חולין היא ומליקת חולין נבילה: תעשינה ודאי. ותאיכל לכהנים כשאר חטאת: שממין שהיא מביאה. שהרי פרידה אחת מן התורים או מן בני היונה היא מביאה לחטאת, בין ודאי יולדת בין על ספק יולדת: ד ור' עקיבא מחייב. ר' עקיבא לטעמיה דמחייב אשם תלוי על ספק מעילות: שניהם מביאין אשם אחד. בשותפות. ויאמר זה לזה אם אתה אכלת החתיכה של קודש היא חלקי מחול לך ויהא אשם כולו עליך: אין שנים מביאים אשם אחד. דלית ליה תנאי בקרבנות, אלא אם כדברי חכמים שניהם פטורים, אי כר' עקיבא כל אחד מביא אשם תלוי. והלכה כחכמים שאין מביאים אשם תלוי על ספק

מעילה במאה מנה, הא מודה רבי עקיבא לרבי טרפון במעילה מעטת. האשה שהביאה חטאת העוף ספק, אם עד שלא נמלקה גודע לה שילדה ודאי, תעשינה ודאי, שממין שהיא מביאה על לא הודע, מביאה על הודע: ד חתיכה של חלין וחתיכה של קדש, אכל אחת מהן ואין ידוע איזו מהן אכל, פטור. רבי עקיבא מחייב באשם תלוי. אכל את השנייה, מביא אשם ודאי. אכל אחד את הראשונה, ובא אחר ואכל את השנייה, זה מביא אשם תלוי וזה מביא אשם תלוי, דברי רבי עקיבא. רבי שמעון אומר, שניהם מביאים אשם אחד. רבי יוסי אומר, אין שנים מביאים אשם אחד: ה חתיכה של חלין

him] if he ate one and he does not know which he ate he is liable a doubtful guilt-offering. If he then ate the second piece he is liable a [unconditional] sin-offering. If he ate one piece and then another came and ate the other each of them is obligated to bring a doubtful guilt-offering. Rabbi Shimon says: They both bring one unconditional sin-offering [with the stipulation as above by saying: If I did not]. Rabbi Yose says: [One may not make conditions regarding offerings, thus] two may not bring one sin-offering.

(6) If there was a piece of *heilev* and a piece of [kosher, but] consecrated [fat in front of him] if he ate one and he does not know which he ate, he is liable a doubtful guilt-offering [even according to view of the Sages that one does not bring an offering for doubtful misappropriation, here, however, there is also a doubt regarding *heilev*]. If he then ate the second piece he is liable one unconditional sin-offering [for the *heilev*] and one unconditional guilt-offering [for misappropriation]. If he ate one piece and then another came and ate the other, each of them is obligated to bring a doubtful guilt-offering. Rabbi Shimon says: They both bring one sin-offering and one guilt-offering [with each stipulating that if you ate the *heilev* I give you my share in the sin-offering and you give me your share in the guilt-offering]. Rabbi Yose says: [One may not make conditions regarding offerings, thus] two

רבנו עובדיה מברטנורא

מעילות: ה חטאת אחת. ומתנה זה עם זה כדפרישנא לעיל: אין שנים מביאים חטאת אחת. אבל אשם תלוי מיייתי כל חד וחד משום חתיכת החלב. והיינו תנא קמא, והא קמשמע לך דתנא קמא ר' יוסי הוא והלכה כמותו: ו חתיכה של חלב וחתיכה של קודש כו' מביא אשם תלוי. אפילו לרבנן דאמרי אין מביאים אשם תלוי על ספק מעילות, הכא מודו דחייב, משום חתיכה של חלב: מביא חטאת ואשם ודאי. על החתיכה של חלב מביא חטאת, ועל בשר של קודש אשם ודאי: חטאת ואשם. בשותפות. ומתנה, אם אני אכלתי חלב ואתה קודש, יהא חלקי באשם מחול לך וחלקך בחטאת מחול לי. ואם אני אכלתי קודש ואתה חלב, יהא חלקי בחטאת מחול לך וחלקך באשם

וחתיכה של חלב, אכל אחת מהן ואין ידוע איזו מהן אכל, מביא אשם תלוי. אכל את השנייה, מביא חטאת. אכל אחד את הראשונה ובא אחר ואכל את השנייה, זה מביא אשם תלוי וזה מביא אשם תלוי דברי רבי עקיבא. רבי שמעון אומר שניהם מביאים חטאת אחת. רבי יוסי אומר, אין שנים מביאים חטאת אחת: ו חתיכה של חלב וחתיכה של קודש, אכל את אחת מהן ואין ידוע איזו מהן אכל, מביא אשם תלוי. אכל את השנייה, מביא חטאת ואשם ודאי. אכל אחד את הראשונה ובא אחר ואכל את השנייה, זה מביא אשם תלוי, וזה מביא אשם תלוי. רבי שמעון אומר, שניהם מביאים חטאת ואשם. רבי יוסי אומר, אין שנים

may not bring one sin-offering and one guilt-offering.

(7) If there was a piece of [unconsecrated] *heilev* and a piece of consecrated *heilev* [in front of him] if he ate one and he does not know which he ate, he is liable a sin-offering [since in either case he ate *heilev*]. Rabbi Akiva says: [In addition] he brings a doubtful guilt-offering [for misappropriation in case he ate the consecrated *heilev*]. If he ate the second he brings two sin-offerings and one unconditional guilt-offering. If he ate one piece and then another came

and ate the other, each of them is obligated to bring a sin-offering. Rabbi Akiva says: Each of them is [also obligated to bring a doubtful guilt-offering [for possible misappropriation]. Rabbi Shimon says: This one brings a sin-offering and this one brings a sin-offering and both bring one guilt-offering [in partnership with the stipulation]. Rabbi Yose says: [One may not make conditions regarding offerings, thus] two may not bring one guilt-offering.

(8) If there was a piece of [unconsecrated] *heilev* and *heilev* of *notar* [in front of him, since notar effects the addition of now prohibiting the flesh from the altar we don't say **אין איסור חל על איסור** if he ate one and he does not know which he ate he brings one sin-offering [for eating *heilev*] and one doubtful guilt-offering [for possibility of eating the *notar*]. If he eat the second he brings three

רבנו עובדיה מברטנורא

מחול לי: **אין שנים מביאים חטאת ואשם**. בשותפות. אלא זה מביא אשם תלוי וזה מביא אשם תלוי. והיינו תנא קמא, והא קמשמע לן דתנא קמא הוא ר' יוסי והלכה כמותו: **ז חתיכה של חלב וחתיכה של חלב קודש כו' מביא חטאת**. דממה נפשך חלב אכל: ר' עקיבא אומר. אף אשם תלוי כחטאת (ולשון רש"י, עם החטאת) משום ספק מעילות. ואין הלכה כר' עקיבא: **מביא שתי חטאות**. והוא שאכלן בשתי העלמות. שאם לא היתה שם ידיעה בינתיים אינו חייב אלא אחת: **זה מביא אשם תלוי וכו'**. מוסף על החטאת שהוא צריך להביא משום אוכל חלב, מביא אשם תלוי משום ספק מעילות: **שניהן מביאין אשם אחד**. בשותפות ומתנין: ר' יוסי אומר כו'. ותנא קמא ר' יוסי הוא והלכה כמותו: **ז חתיכה של חלב וחתיכה של חלב נותר כו'**. מביא חטאת משום חלב, ואשם תלוי מחמת ספק של נותר שהנותר בכרת כחלב. ואיסור נותר חל על איסור חלב לפי

מביאים חטאת ואשם: **ז חתיכה של חלב וחתיכה של חלב קודש, אכל את אחת מהן ואין ידוע איזו מהן אכל, מביא חטאת**. רבי עקיבא אומר, מביא אשם תלוי. **אכל את השנייה, מביא שתי חטאות ואשם ודאי**. **אכל אחד את הראשונה ובא אחר ואכל את השנייה, זה מביא חטאת וזה מביא חטאת**. רבי עקיבא אומר, זה מביא אשם תלוי וזה מביא אשם תלוי. רבי שמעון אומר, זה חטאת וזה חטאת, ושניהם מביאים אשם אחד. רבי יוסי אומר, אין שנים מביאין אשם אחד: **ז חתיכה של חלב וחתיכה של חלב נותר, אכל את אחת מהן ואין ידוע את איזו מהם אכל, מביא חטאת ואשם תלוי**. **אכל את**

sin-offerings [two sin-offerings for each transgression of *heilev* and one sin-offering for eating *notar*, regarding misappropriation one is only liable if the misappropriation had the minimum value of a *perutah*]. If he ate the first and someone came and ate the second this one brings one sin-offering and

השנייה, מביא שלש חטאות. אכל אחד את הראשונה ובא אחר ואכל את השנייה, זה מביא חטאת ואשם תלוי וזה מביא חטאת ואשם תלוי. רבי שמעון אומר, זה חטאת וזה חטאת, ושניהם מביאים חטאת אחת. רבי יוסי אומר, כל חטאת שהיא באה על חטא, אין שנים מביאים אותה:

one doubtful guilt-offering and this one brings one sin-offering and one doubtful guilt-offering. Rabbi Shimon says: This one brings a sin-offering and this one brings a sin-offering and they both bring a sin-offering together with the stipulation]. Rabbi Yose says: Any sin-offering which comes to atone on a sin may not be brought by two.

רבנו עובדיה מברטנורא

שהוא איסור מוסיף: **מביא שלש חטאות**. שתיים משום חלב ואחת משום נותר. והוא שהיתה לו ידיעה בינתים. דאי לאו הכי אינו מביא אלא שתי חטאות, אחת משום חלב ואחת משום נותר. והאי דלא תני הכא שלש חטאות ואשם ודאי כדתני לעיל, משום דרוב נותר אין בו שוה פרוטה, דלא חזי למידי, ואשם מעילות אינו בא על פחות משוה פרוטה: **כל חטאת שהיא באה על חטא**. לאפוקי חטאת יולדת שאינה באה על חטא, דסבר ר' יוסי ששתיים מביאות אותה בשותפות ובתנאי כדאמרין בפרק קמא. ופסק הלכה שאין חטאת באה בשותפות ואפילו חטאת של מחוסרי כפרה: